

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2013r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Hanna Grądzielewska

Sędziowie: SSA Janusz Szrama (spr.)

SSA Ewa Wieczorkiewicz

Protokolant: st.sekr.sądowy Magdalena Ziembiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Zbigniewa Frankowskiego

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2013r.

sprawy **P. Z., D. S. (1), M. S. (1), A. M. i K. M. (1)**

oskarżonych z art.56 ust 1 i 3 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i art. 65 1 kk i inne

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońców oskarżonych P. Z., D. S. (1) i M. S. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 13 marca 2012r., sygn. akt II K 187/08

I. W odniesieniu do oskarżonego P. Z.:

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) w pkt. 1 eliminuje z podstawy wymiaru kary art. 12 kk,

b) w pkt. 2 obniża wielkość przepadku korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego P. Z. z popełnienia przestępstwa przypisanego mu w pkt. 1 do kwoty 44.550 zł (czterdziestu czterech tysięcy pięciuset pięćdziesięciu złotych).

2. w pozostałej części utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. W odniesieniu do oskarżonego D. S. (1):

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) w pkt. 4 eliminuje z podstawy wymiaru kary art. 64 § 1 kk,

b) w pkt. 5 eliminuje z podstawy wymiaru kary art. 12 kk i art. 64 § 1 kk,

c) w pkt. 6 obniża wielkość przepadku korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego D. S. (1) z popełnienia ciągu przestępstw przypisanych mu w pkt. 5 do kwoty 47.150 zł (czterdziestu siedmiu tysięcy stu pięćdziesięciu złotych),

d) w pkt. 8 eliminuje z podstawy orzeczenia kary łącznej art. 85 § 1 kk;

2. w pozostałej części utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

III. W odniesieniu do oskarżonego M. S. (1)

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) w pkt. 9 uznaje oskarżonego M. S. (1) za winnego tego, iż w okresie od lutego 2007 roku do 23 maja 2007 roku w Z. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w postaci heroiny w łącznej ilości co najmniej 2.068 porcji tzw. „setek” o wartości 29.820 zł (dwudziestu dziewięciu tysięcy ośmiuset dwudziestu złotych), w ten sposób, że odbierał te środki odurzające od nieustalonej osoby, a następnie przekazywał je do dalszej odsprzedaży i tak:

- A. C. co najmniej 320 porcji o wartości 4.800 zł (czterech tysięcy ośmiuset złotych)
- K. M. (2) co najmniej 300 porcji o wartości 3.300 zł (trzech tysięcy trzystu złotych)
- K. M. (1) co najmniej 1.048 porcji o wartości 15.720 zł (piętnastu tysięcy siedmiuset dwudziestu złotych)
- A. M. co najmniej 400 porcji o wartości 6.000 zł (sześciu tysięcy złotych)

czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, przy czym przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, to jest przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, w brzmieniu obowiązującym przed 9 grudnia 2011 roku w zw. z art. 4 § 1 kk, art. 12 kk, art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy w zw. z art. 65 § 1 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz wymierza grzywnę w ilości 40 (czterdziestu) stawek dziennych w wysokości 50 zł (pięćdziesięciu złotych) każda,

b) obniża wielkość przepadku korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego M. S. (1) z popełnienia przestępstwa przypisanego w pkt. 9 do kwoty 24.516 zł (dwudziestu czterech tysięcy pięciuset szesnastu złotych),

c) w pkt. 15 eliminuje z podstawy orzeczenia kary łącznej art. 91 § 2 kk oraz § 1 art. 85 kk,

d) w pkt. 14 uzupełnia podstawę prawną orzeczenia środka karnego o art. 43 § 1 kk,

2. w pozostałej części utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

IV. W odniesieniu do oskarżonego A. M.

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) w pkt. 16 eliminuje z podstawy wymiaru kary art. 12 kk i art. 64 § 1 kk,

b) w pkt. 19 uznaje oskarżonego A. M. za winnego tego, iż w okresie od maja do 11 lipca 2007 roku w Z. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środka odurzającego w postaci heroiny w łącznej ilości co najmniej 89 porcji tzw. „setek” wartości 1.335 zł (jednego tysiąca trzystu trzydziestu pięciu złotych) 5 osobom i tak:

- R. O. (1) co najmniej 10 porcji o wartości 150 zł (stu pięćdziesięciu złotych),
- P. S. (1) co najmniej 20 porcji o wartości 300 zł (trzystu złotych),
- D. G. co najmniej 10 porcji o wartości 150 zł (stu pięćdziesięciu złotych)
- P. W. (1) co najmniej 40 porcji o wartości 600 zł (sześciuset złotych)
- A. S. (1) co najmniej 9 porcji o wartości 135 zł (stu trzydziestu pięciu złotych)

czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, przy czym przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne to jest przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 59 ust. 1 cytowanej ustawy w związku z art. 65 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

c) w pkt. 21 obniża karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wobec oskarżonego A. M. do 2 (dwóch) lat oraz eliminuje z podstawy jej orzeczenia art. 91 § 2 kk i § 1 art. 85 kk;

2. w pozostałej części utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

V. w odniesieniu do oskarżonego K. M. (1)

1. Zmienia zaskarżony wyrok w pkt. 22, w ten sposób że uznaje oskarżonego K. M. (1) za winnego tego, iż w okresie od lutego 2007 roku do 23 maja 2007 roku w Z. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił środka odurzającego w postaci heroiny w łącznej ilości 188 porcji tzw. „setek” o wartości 2.820 zł (dwóch tysięcy osmiuset dwudziestu złotych) 2 osobom i tak:

- S. B. (1) 182 porcji o wartości 2.730 zł (dwóch tysięcy siedmiuset trzydziestu złotych),

- W. Ł. 6 porcji o wartości 90 zł (dziewięćdziesięciu złotych),

czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, to jest przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 59 ust. 1 cytowanej ustawy w zw. z art. 65 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności

2. w pozostałej części utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów: S. H., Ł. C., A. R., K. B. kwoty po 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) – w tym VAT – tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu świadczonej w postępowaniu odwoławczym wobec oskarżonych P. Z., D. S. (2), M. S. (1) i A. M..

VII. Koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w ¼ części ponosi Skarb Państwa, nadto zwalnia oskarżonych P. Z., D. S. (1) i M. S. (1) od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa należnych od nich kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Ewa Wieczorkiewicz Hanna Grądzielewska Janusz Szrama

UZASADNIENIE

Oskarżeni w sprawie Sądu Okręgowego w Zielonej Górze o sygn. II K 187/08 stanęli pod zarzutami:

P. Z. – tego, że:

I. w okresie od początku stycznia 2007r. do 22 marca 2007r. w Z. i Ś. wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1) wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom Ustawy uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci 12.000 (dwanaście tysięcy) tzw. „setek”, tj. porcji handlowych heroiny, stanowiących znaczną ilość tego narkotyku o łącznej wartości 156.000 zł, w ten sposób, iż po uzyskaniu ich w nieustalonych okolicznościach od nieustalonych osób przekazywał je w porcjach po co najmniej 50 sztuk do dalszej sprzedaży G. Ł. (1), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

II. w okresie od początku lutego 2007r. do 11 lipca 2007r. w Z., wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1) wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom Ustawy uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci co najmniej 2128 tzw. „setek” tj. porcji handlowych heroiny, stanowiących znaczną ilość tego narkotyku o łącznej wartości rynkowej 31.920 zł, w ten sposób, iż po uzyskaniu ich w nieustalonych okolicznościach od nieustalonych osób, przekazywał je w nieustalonych porcjach do dalszej sprzedaży M. S. (1), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

III. w okresie od początku stycznia 2007 r. do 11 lipca 2007r. w Z. wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1) zorganizował a następnie kierował grupą przestępczą mającą na celu handel narkotykami, do której należały inne osoby, w tym M. S. (1) i G. Ł. (1) w ten sposób, że organizował dostawy i dystrybucję narkotyków, tj. przestępstwa z art. 258 § 3 kk;

D. S. (1) – tego, że

IV. w dniu 19 lipca 2007r. w Z. groził telefonicznie K. M. (2) pobiciem i spowodowaniem uszkodzeń ciała, celem wywarcia na nią wpływu w związku ze złożonymi przez nią w charakterze podejrzanego śledztwie 4 Ds. 152/07 Prokuratury Rejonowej w Zielonej Górze wyjaśnieniami, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwa z art. 245 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

V. w okresie od początku stycznia 2007r. do 22 marca 2007r. w Z. i Ś. wspólnie i w porozumieniu z P. Z. wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom Ustawy uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci 12.000 (dwanaście tysięcy) tzw. „setek”, tj. porcji handlowych heroiny, stanowiących znaczną ilość tego narkotyku o łącznej wartości 156.000 zł, w ten sposób, iż po uzyskaniu ich w nieustalonych okolicznościach od nieustalonych osób, przekazywał je w porcjach po co najmniej 50 sztuk do dalszej sprzedaży G. Ł. (1), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając w zorganizowanej grupie przestępczej i w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

VI. w okresie od początku lutego 2007r. do 11 lipca 2007r. w Z., wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1) wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom Ustawy uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci co najmniej 2128 tzw. „setek” tj. porcji handlowych heroiny, stanowiących znaczną ilość tego narkotyku o łącznej wartości rynkowej 31.920 zł, w ten sposób, iż po uzyskaniu ich w nieustalonych okolicznościach od nieustalonych osób, przekazywał je w nieustalonych porcjach do dalszej sprzedaży M. S. (1), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając w zorganizowanej grupie przestępczej i w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

VII. w okresie od 14 lipca do 22 lipca 2007r. w Z. kilkakrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom Ustawy uczestniczył w obrocie 200 (dwieście) tzw. „setek” tj. porcji handlowych heroiny o łącznej wartości 2.600 zł, w ten sposób, iż po uzyskaniu ich w nieustalonych okolicznościach od nieustalonych osób, przekazywał je do dalszej sprzedaży G. Ł. (1), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu i w ciągu 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

VIII. w okresie od początku stycznia 2007r. do 11 lipca 2007r. w Z. wspólnie i w porozumieniu z P. Z. zorganizował a następnie kierował grupą przestępczą mającą na celu handel narkotykami, do której należały inne osoby, w tym M. S. (1) i G. Ł. (1) w ten sposób, że organizował dostawy i dystrybucję narkotyków; tj. przestępstwa z art. 258 § 3 kk;

M. S. (1) – tego, że:

IX. w marcu 2007r. w Z., wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom Ustawy uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w ilości 320 tzw. „setek” stanowiących znaczną ilość tego narkotyku o łącznej wartości 4.800 zł, w ten sposób, iż po odebraniu ich od D. S. (1) i P. Z., przekazał je do dalszej sprzedaży A. C., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając w zorganizowanej grupie przestępczej i w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

X. w maju 2007r. w Z., czterokrotnie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom Ustawy uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w ilości 300 tzw. „setek” stanowiących znaczną ilość tego narkotyku o łącznej wartości 3.300 zł, w ten sposób, iż po odebraniu ich od D. S. (1) i P. Z. przekazał je do dalszej sprzedaży K. M. (2), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając w zorganizowanej grupie przestępczej i w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

XI. w okresie od 24 marca 2007r. do 23 maja 2007r. w Z., wielokrotnie w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom Ustawy uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w ilości 1048 tzw. „setek” tj. porcji handlowych heroiny, stanowiących znaczną ilość tego narkotyku o łącznej wartości rynkowej 15.721 zł w ten sposób, iż po odebraniu ich od D. S. (1) i P. Z. przekazał je do dalszej sprzedaży K. M. (1), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając w zorganizowanej grupie przestępczej i w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

XII. w okresie od początku lutego 2007r. do 11 lipca 2007r. w Z., wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom Ustawy, uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w ilości 460 tzw. „setek” tj. porcji handlowych heroiny, stanowiących znaczną ilość tego narkotyku łącznej wartości rynkowej 6.900 zł w ten sposób, iż po odebraniu ich od D. S. (1) i P. Z. przekazał je do dalszej sprzedaży A. M. czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu działając w zorganizowanej grupie przestępczej i w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

XIII. latem do dnia 18 lipca 2007r. w Z., udzielił K. K. substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości około 0,2 grama, tj. o przestępstwo z rt. 58 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;

XIV. w okresie od początku lutego 2007r. do 11 lipca 2007r. w Z. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu handel narkotykami, kierowanej przez D. S. (1) i P. Z., do której należały inne osoby, w tym K. M. (1) i K. M. (2), w ten sposób, iż pośredniczył w obrocie heroiną, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 kk;

XV. w dniu 15 maja 2007r. w R. prowadził pojazd marki A. (...) nr rej. (...) będąc pod wpływem substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 kk;

A. M. – o to, że:

XVI. w okresie od początku lutego 2007r. do początku marca 2007r. w Zielonej Górze, wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustaw uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w postaci heroiny w ilości łącznej około 400 tzw. „setek” o wartości 5.400 zł, w ten sposób, iż po otrzymaniu jej od M. S. (1) przekazywał ją do dalszej sprzedaży A. C. w partiach po kilkadziesiąt tzw. „setek”, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając w zorganizowanej grupie przestępczej i w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

XVII. w maju 2007r. w Z., czterokrotnie, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom Ustawy, uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi w postaci heroiny w ilości łącznej około 300 tzw. „setek” stanowiących znaczną ilość tego narkotyku o wartości 3.300 zł, w ten sposób, iż polecał K. M. (2) odbiór poszczególnych partii heroiny w ilościach po 50 i 100 setek od M. S. (1) i przekazanie pieniędzy, wskazując jej czas i miejsce transakcji a nadto jednorazowo przekazał jej z odebranych przez nią 100 setek narkotyku, 50 porcji do dalszej sprzedaży, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając w zorganizowanej grupie przestępczej i w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

XVIII. w okresie od początku maja 2007r. do 25 maja 2007r. w Z., wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił Rafałowi Osolińcowi środki odurzające w postaci heroiny w ilości łącznej 40 tzw. „setek” o wartości 600 zł, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając w zorganizowanej grupie przestępczej i w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

XIX. w dniu 25 maja 2007r. w Z., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił P. S. (2) środki odurzające w postaci heroiny w ilości łącznej 10 tzw. „setek” o wartości 150 zł, działając w zorganizowanej grupie przestępczej i w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

XX. w okresie od połowy czerwca 2007r. do końca czerwca 2007r. w Z., kilkakrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił D. G. środki odurzające w postaci heroiny w ilości łącznej 10 tzw. „setek” o wartości 150 zł, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając w zorganizowanej grupie przestępczej i w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności

za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

XXI. w okresie od połowy czerwca 2007r. do końca czerwca 2007r. w Z., kilkakrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił P. W. (1) środki odurzające w postaci heroiny w ilości łącznej 40 tzw „setek” o wartości 600 zł, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając w zorganizowanej grupie przestępczej i w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

XXII. w okresie od końca maja 2007r. do 11 lipca 2007r. w Z., kilkakrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił A. S. (2) środki odurzające w postaci heroiny w ilości łącznej 10 tzw. „setek” o wartości 150 zł, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, działając w zorganizowanej grupie przestępczej i w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

XXIII. w okresie od początku lutego 2007r. do 11 lipca 2007r. w Z. udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu handel narkotykami, kierowanej przez D. S. (1) i P. Z., do której należały inne osoby w tym M. S. (1) i K. M. (2), w ten sposób, iż pośredniczył w obrocie heroiną, jak również udzielał ją indywidualnym odbiorcom, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 kk;

K. M. (1) – tego, że

XXIV. w okresie od 20 lutego 2007r. do 22 maja 2007r. w Z. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, udzielił S. B. (2) środki odurzające w postaci heroiny w ilości łącznej nie mniejszej niż 1845 porcji handlowych tzw działek o łącznej wartości rynkowej 27.675 zł, tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

XXV. w okresie do 18 maja 2007r. do 23 maja 2007r. w Z. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej co najmniej trzykrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu udzielił W. Ł. środki odurzające w postaci heroiny w ilości łącznej 6 porcji handlowych tzw. działek o łącznej wartości rynkowej 90 zł, tj. o przestępstwo z art. 59 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;

XXVI. w okresie od początku stycznia 2007r. do 23 maja 2007r. w Z., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu handel narkotykami, kierowanej przez D. S. (1) i P. Z., do której należały inne osoby w tym G. Ł. (1) i M. S. (1) w ten sposób, iż udzielał ją indywidualnym odbiorcom, tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk;

Wyrokiem z dnia 13 marca 2012 r. wydanym w sprawie II K 187/08 Sąd Okręgowy w Zielonej Górze:

1. uznał oskarżonego P. Z. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I z tą zmianą, że uczestniczył w obrocie co najmniej 8.100 tzw. „setek”, tj. porcji handlowych heroiny o łącznej wartości 121.500 zł, przy czym nie działał w zorganizowanej grupie przestępczej tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. (Dz. U. Nr 124 z 2012r. t. j.) o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed zmianą z dnia 9 grudnia 2011r. w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 wyżej wymienionej Ustawy w brzmieniu obowiązującym przed zmianą z dnia 9 grudnia 2011r., w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) zł każda;

2. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego P. Z. przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 121.500 zł;
3. oskarżonego P. Z. uniewinnił od popełnienia zarzuconych mu czynów opisanych wyżej w pkt II i III tj. przestępstw z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. (Dz. U. Nr 124 z 2012r. t.j.) o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 258 § 3 kk;
4. oskarżonego D. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego wyżej w pkt IV tj. przestępstwa z art. 245 kk w zw. z art. 641 kk i za to na podstawie art. 245 kk w zw. z art. 641 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
5. oskarżonego D. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzuconych mu czynów opisanych wyżej w pkt V z tą zmianą, że uczestniczył w obrocie co najmniej 8.100 tzw. „setek, tj. porcji handlowych heroiny o łącznej wartości 121.500 zł, przy czym nie działał w zorganizowanej grupie przestępczej oraz w pkt VII tj. przestępstw z art. 56 oraz w pkt VII tj. przestępstw z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. (Dz. U. Nr 124 z 2012r. t. j.) o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed zmianą z dnia 9 grudnia 2011r. w zw. z art 12 kk w zw. z art. 65§ 1 kk i w zw z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i przyjmując, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk, na podstawie art. 56 ust. 3 wyżej wymienionej Ustawy brzmieniu obowiązującym przed zmianą z dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) zł każda;
6. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego D. S. (1) przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 124.100 zł;
7. oskarżonego D. S. (1) uniewinnił od popełnienia zarzuconych mu czynów opisanych wyżej w pkt VI i VIII tj. przestępstw z art. 56 ust 1 i 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. (Dz. U. Nr 124 z 2012r. t. j.) o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 258 § 3 kk;
8. na podstawie art. 85§ 1 kk, art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego D. S. (1) i w ich miejsce wymierzył karę łączną 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
9. oskarżonego M. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzuconych mu czynów opisanych wyżej w pkt. IX, X, XI, XII z tą zmianą, że odebrał środki odurzające od nieustalonych osób, a nie od D. S. (1) i P. Z. i nie działał w zorganizowanej grupie przestępczej tj. przestępstw z art. 56 ust 1 i 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. (Dz. U. Nr 124 z 2012r. t. j.) o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed zmianą z dnia 9 grudnia 2011r. w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i w zw. z art. 4 § 1 kk i przyjmując, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk, na podstawie art. 56 ust 3 wyżej wymienionej Ustawy w brzmieniu obowiązującym przed zmianą dnia 9 grudnia 2011 r. w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art 91 § 1 kk i w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) zł każda;
10. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego M. S. (1) przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstw w kwocie 30.720 zł;
11. oskarżonego M. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego wyżej w pkt XIII tj. przestępstwa z art. 58 ust. I Ustawy z dnia 29.07.2005r. (Dz. U. Nr 124 z 2012r. t. j.) o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 58 ust. 1 wyżej wymienionej Ustawy wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
12. oskarżonego M. S. (1) uniewinnił od popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego wyżej w pkt XIV tj. przestępstwa z art. 258 § 1 kk;

13. oskarżonego M. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego wyżej w pkt XV tj. przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

14. na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego M. S. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów na okres 1 (jednego) roku;

15. na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 86 §1 kk i art. 91 § 2 kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego M. S. (1) i w ich miejsce wymierzył karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

16. oskarżonego A. M. uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego wyżej: w pkt XVI z tą zmianą, że łączna wartość środków odurzających wynosiła 6.000 zł, przy czym nie działał w zorganizowanej grupie przestępczej tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. (Dz. U. Nr 124 z 2012r. t. j.) o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed zmianą z dnia 9 grudnia 2011r. w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 56 ust. 3 wyżej wymienionej Ustawy w brzmieniu obowiązującym przed zmianą z dnia 9 grudnia 2011r. w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) zł każda;

17. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego A. M. przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 6.000 zł;

18. oskarżonego A. M. uniewinnił od popełnienia zarzuconych mu czynów opisanych wyżej w pkt XVII I XXIII tj. przestępstw z art. 56 ust 1 i 3 Ustawy z dnia 29.07.2005t (Dz. U. Nr 124 z 2012t t. j.) o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 258 § 1 kk;

19. oskarżonego A. M. uznał za winnego popełnienia zarzuconych mu czynów opisanych wyżej w pkt XVIII z tą zmianą, że udzielił R. O. (2) nie mniej niż 10 tzw. „setek" tj. porcji handlowych heroiny o łącznej wartości 150 zł, w pkt XIX z tą zmianą, że udzielił P. S. (1) nie mniej niż 20 tzw. „setek" tj. porcji handlowych heroiny o łącznej wartości 300 zł, w pkt XX, XXI, XXII z tą zmianą, że udzielił A. S. (2) nie mniej niż 9 tzw „setek" porcji handlowych heroiny o łącznej wartości 135 zł i nie działał w zorganizowanej grupie przestępczej tj. przestępstw z art. 59 ust. 1 Ustawy 2 dnia 29.07.2005t (Dz. U. Nr 124 z 2012r. t. j.) o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i w zw. z art 64 § 1 kk i przyjmując, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk, na podstawie art. 59 ust 1 wyżej wymienionej Ustawy w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

20. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego A. M. przepadek korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 1.335 zł;

21. na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 86 § lk i art. 91 § 2 kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego A. M. i w ich miejsce wymierzył karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

22. Oskarżonego K. M. (1) uznał za winnego popełnienia zarzuconych mu czynów opisanych wyżej w pkt XXIV z tą zmianą że udzielił S. B. (2) nie mniej niż 182 tzw „setek", tj. porcje handlowe heroiny o łącznej wartości 2.730 zł i w pkt XXV tj. przestępstw z art. 59 ust 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. (Dz. U. Nr 124 z 2012r. t. j.) o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i przyjmując, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk, na podstawie art. 59 ust 1 wyżej wymienionej Ustawy w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

23. oskarżonego K. M. (1) uniewinnił od popełnienia zarzuconego mu czynu opisanego wyżej w pkt XXVI tj. przestępstwa z art. 2581 kk;

Nadto Sąd orzekł o zaliczeniu oskarżonym na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności okresów rzeczywistego pozbawienia wolności, o przepadku dowodu rzeczowego, o kosztach postępowania oraz o wynagrodzeniu obrońców z urzędu (pkt 25-28) (k.)

Apelacje od powyższego wyroku wywiedli: Prokurator Rejonowy w Z., obrońca oskarżonego P. Z., obrońca oskarżonego D. S. (1) oraz obrońca oskarżonego M. S. (1).

Prokurator zaskarżył wyrok w części na niekorzyść oskarżonych P. Z., D. S. (1), M. S. (1), A. M. i K. M. (1), zarzucając:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie czynu zarzucanego: P. Z. w pkt. III części wstępnej wyroku oraz D. S. (1) w pkt. VIII części wstępnej wyroku, który miał wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu przez Sąd, że zebrany materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, że P. Z. i D. S. (1) zorganizowali, a następnie kierowali zorganizowaną grupą przestępczą, co skutkowało uniewinnieniem ich od zarzutu tego przestępstwa, pomimo, że dowody te ocenione we wzajemnym powiązaniu prowadzą do wniosku odmiennego;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie czynu zarzucanego: M. S. (1) w pkt. XIV części wstępnej wyroku, A. M. w pkt. XXIII części wstępnej wyroku, K. M. (1) w pkt. XXVI części wstępnej wyroku, który miał wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu przez Sąd, że zebrany materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, że M. S. (1), A. M. i K. M. (1) działali w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, co skutkowało uniewinnieniem ich od zarzutu tego przestępstwa, pomimo, że dowody te ocenione we wzajemnym powiązaniu prowadzą do wniosku odmiennego;

III. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie czynu zarzucanego: P. Z. w pkt. I części wstępnej wyroku, A. M. w pkt. XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII części wstępnej wyroku, D. S. (1) w pkt. V części wstępnej wyroku, M. S. (1) w pkt. IX, X, XI, XII części wstępnej wyroku, który miał wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżeni w sprawie nie działali w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, co skutkowało zmianą kwalifikacji prawnej i wpłynęło na wymiar orzeczonej kary, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wprost przeciwnego wniosku.

Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonych : P. Z. w zakresie czynów określonych w pkt. I i III, D. S. (1) w zakresie czynów określonych w pkt. V i VIII, M. S. (1) w zakresie czynów określonych w pkt. IX, X, XI, XII, XIV, A. M. w zakresie czynów określonych w pkt. XVI, XVII, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, K. M. (1) w zakresie czynów określonych w pkt. XXVI i przekazanie w tej części sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania (k.).

Obrońca oskarżonego P. Z. zaskarżył wyrok co do rozstrzygnięcia o winie w części w zakresie dotyczącym uznania oskarżonego P. Z. za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I wyroku na korzyść oskarżonego, zarzucając:

1. na podstawie art. 438 pkt 3 kpk błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający istotny wpływ na jego treść, a wyrażający się na przyjęciu, że:

a. zebrane w sprawie dowody i odtworzone na ich podstawie okoliczności powinny skutkować ustaleniem, że oskarżony P. Z. w okresie od początku stycznia 2007 r. do 22.03.2007 r. w Z. i Ś. wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1) wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie co najmniej 8.100 tzw. „setek”, tj. porcji handlowych heroiny o łącznej wartości 121.500 zł, które przekazywał w porcjach po co najmniej 50 sztuk do dalszej odsprzedaży G. Ł. (1) - czyniąc źródło dochodu, podczas gdy wnikliwa analiza materiału dowodowego wskazuje, iż określenie tego w sposób pewny na podstawie zgromadzonych materiałów dowodowych nie jest możliwe,

b. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjęty za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść tego orzeczenia, poprzez błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności polegającego na przyznaniu wiarygodności zeznaniom świadka K. M. (2), będącej osobą uzależnioną od środków odurzających, która zmieniała

składane w toku postępowania zeznania oraz budzących wątpliwości zeznań w zakresie rozpoznania oskarżonego P. Z. na tablicy poglądowej jako osobę sprzedającą środki odurzające, a następnie ustalenie na ich podstawie oraz wyłącznie i w całej rozciągłości na podstawie zeznań G. Ł. (1) stanu faktycznego stanowiącego podstawę wyrokowania,

2. na zasadzie art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania mających wpływ na treść orzeczenia, tj.:

a. obrazę przepisów postępowania art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., oraz art. 7 k.p.k., mających wpływ na treść orzeczenia, poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego polegającą na przyjęciu dowodu z zeznań K. M. (2) i przyznanie wiarygodności zeznaniom tego świadka złożonym w postępowaniu przygotowawczym za wystarczający do uznania tego, że w okresie od początku stycznia 2007 r. do 22.03.2007 r. w Z. i Ś. wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1) wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wbrew przepisom ustawy uczestniczył w obrocie znacznej ilości porcji handlowych heroiny, tj. co najmniej 8.100 tzw. „setek”, o łącznej wartości 121.500 zł, które przekazywał w porcjach po co najmniej 50 sztuk do dalszej odsprzedaży Grzegorzowi

Łechtańskiemu - czyniąc źródło dochodu, pomimo twierdzeń świadka, iż składając zeznania w postępowaniu przygotowawczym działała pod naciskiem G. Ł. (1) do składania zeznań obciążających oskarżonego P. Z. - w konsekwencji z pominięciem dowodów dla niego korzystnych, jak i budujących nieusuwalne wątpliwości, które winny być tłumaczone na korzyść oskarżonego,

b. art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk poprzez nieoparcie wyroku na wszystkich przeprowadzonych dowodach i niepoddanie ocenie zeznań złożonych przez G. Ł. (1), podczas gdy zgodnie z naczelną zasadą postępowania karnego Sąd powinien był ukształtować swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów,

c. obrazę przepisów postępowania tj. art. 7 kpk poprzez wykroczenie poza ramy swobodnej oceny dowodów i uczynienia jej dowolną, w konsekwencji dania wyłącznie wiary świadkom oskarżenia, w sytuacji gdy nie byli oni obiektywni,

d. obrazę przepisów postępowania, mianowicie art. 4, art. 5 § 2 i art. 7 kpk poprzez uznanie oskarżonego P. Z. winnym popełnienia przestępstwa art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 124 z 2012 r.) w brzmieniu obowiązującym przed zmianą z dnia 9 grudnia 2011 r., w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk, nie uwzględniając okoliczności przemawiających na jego korzyść oraz rozstrzygając nie dające się usunąć wątpliwości na jego niekorzyść,

e. art. 424 § 2 kpk poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku, jakie dokładnie okoliczności Sąd brał pod uwagę wymierzając karę oskarżonemu P. Z.,

f. obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 424 § 1 kpk poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku, jakie dokładnie fakty Sąd uznał za udowodnione, które zeznania świadków, na podstawie jakich dokonano oceny stanu faktycznego, korespondują z innymi udowodnionymi faktami, podczas gdy uzasadnienie wyroku powinno zawierać wskazanie jakie fakty Sąd uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych.

3. na zasadzie art. 438 pkt 3 kpk błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający istotny wpływ na jego treść, a wyrażający się w nieuzasadnionym przyjęciu, że:

a. oskarżony P. Z. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powzięte zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy wskazuje na to, iż oskarżony takich czynów się nie dopuścił,

b. poprzez błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności polegającą na przyznaniu wiarygodności w całej rozciągłości zeznaniom G. Ł. (1), a następnie ustalenie na ich podstawie stanu faktycznego stanowiącego podstawę wyrokowania.

4. Z ostrożności procesowej, w przypadku nieuwzględnienia w/w zarzutów – podniósł zarzut niewspółmiernej surowości orzeczonej kary w postaci 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych po (pięćdziesiąt) zł w stosunku do stopnia zawinienia oskarżonego w zaistniałych okolicznościach zdarzenia.

Obrońca wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego P. Z. od zarzucanych mu w pkt I aktu oskarżenia czynów,

a w razie nie podzielenia zasadności powyższych wniosków o:

2. zmianę orzeczenia w części dotyczącej kary i orzeczenie jej w wymiarze 2 lata pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3,

ewentualnie o:

3. uchylenie wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownej rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze

ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze

Obrońca oskarżonego D. S. (1) zaskarżył wyrok w pkt 4 i 5 w całości, zarzucając:

1. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, w postaci przepisów z art. 4 i 7 kpk poprzez dowolną i wybiórczą ocenę dowodów oraz danie wiary zeznaniom G. Ł. (1) i K. M. (2), obecnie E., złożonych w toku postępowania przygotowawczego oraz odmówienie wiarygodności zeznaniom K. M. (2), złożonych podczas rozprawy głównej, podczas, gdy wnikliwa i ostrożna ocena relacji procesowych tych świadków wskazuje, iż są one niewiarygodne, a dodatkowo w odniesieniu do zeznań K. M. (2) – niekonsekwentne i zmienne;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, przez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów (tj. przestępstwa z art. 56 ust 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 245 kk), podczas gdy wina oskarżonego jest wątpliwa i powinna być rozpatrywana przy uwzględnieniu zasady wyrażonej w art. 5 § 2 kpk, albowiem poza obciążającymi D. S. zeznaniami G. Ł. i K. M., nie ma innych dowodów wskazujących na sprawstwo oskarżonego;

3. z ostrożności procesowej na wypadek nieuwzględnienia zarzutów powyższych wyrokowi temu zarzucam rażąco surowość kar jednostkowych i w dalszej kolejności kary łącznej poprzez wymierzenie oskarżonemu S. kary 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji, gdy okoliczności faktyczne sprawy przemawiają za wymierzeniem kary łagodniejszej.

Obrońca wniósł o

- zmianę wyroku, orzeczenie co do istoty i uniewinnienie D. S. (1) od popełnienia zarzucanych mu czynów w zaskarżonych punktach,

ewentualnie

- uchylene wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.
- w dalszej kolejności na wypadek nieuwzględnienia wniosków powyższych – o złagodzenie wymierzonych kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności poprzez wymierzenie kary łagodniejszej (k.).

Obrońca oskarżonego M. S. (1) zaskarżyła wyrok w części określonej w pkt 9, pkt. 10, pkt. 11, pkt. 14 i w pkt. 15 tj. w zakresie dotyczącym uznania oskarżonego M. S. (1) za winnego zarzucanych mu czynów oraz w pkt. 13 w zakresie niewspółmierności orzeczonej kary w stosunku do tego czynu, zarzucając:

1. na zasadzie art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania mających wpływ na treść orzeczenia, tj.:
  - a. art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk oraz art. 7 kpk polegającą na wzięciu pod rozwagę jedynie dowodów obciążających oskarżonego M. S. (1) z pominięciem dowodów dla niego korzystnych, jak również okoliczności powodujących nieusuwalne wątpliwości, które winny być tłumaczone na korzyść tego oskarżonego oraz poprzez dokonanie szeregu ustaleń stanowiących co najmniej nadinterpretację materiału dowodowego na niekorzyść oskarżonego,
  - b. art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk oraz art. 7 kpk poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego i przyznanie wiarygodności zeznaniom świadków złożonym w postępowaniu przygotowawczym, a odmówienie waloru wiarygodności zeznaniom złożonym przez nich w postępowaniu sądowym, pomimo zgodnych twierdzeń tychże świadków, iż składając zeznania w postępowaniu przygotowawczym byli oni zastraszani i zmuszani przez osoby prowadzące postępowanie do składania zeznań obciążających oskarżonych, lub też zeznania składali będąc pod wpływem działania narkotyków albo będąc na tzw. głodzie narkotykowym,
  - c. art. 7 kpk w zw. z art. 4 kpk poprzez nieoparcie wyroku na wszystkich przeprowadzonych dowodach i nie poddanie ocenie zeznań złożonych przez św.d. M. K. i św.d. M. W., podczas gdy zgodnie z naczelną zasadą postępowania karnego Sąd powinien był ukształtować swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów,
  - d. art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk oraz art. 7 kpk poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego i odmowę przyznania wiarygodności zeznaniom św.d. P. J. z uwagi na jego uprzednią karalność w związku z dokonaniem przestępstw określonych ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii,
  - e. art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk oraz art. 7 kpk poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego i przyznanie wiarygodności zeznaniom św.d. P. W. (2), podczas gdy zeznania złożone przez niego oskarżają M. S. na podstawie informacji pośrednich zasłyszanych od innych osób (w tym od P. J.), przy czym stwierdza on, że nazwiska oskarżonych zna od narkomanów, tj. osób które z uwagi na uzależnienie mogą odbierać rzeczywistość w sposób, wobec którego można mieć poważne i uzasadnione wątpliwości,
  - f. art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk oraz art. 7 kpk poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego i przyznanie wiarygodności zeznaniom św.d. K. M. (2) i P. J. złożonym w postępowaniu przygotowawczym, a odmówienie waloru wiarygodności zeznaniom złożonym przez nich w postępowaniu sądowym pomimo zgodnych twierdzeń tychże świadków, iż składając zeznania obciążające oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym działali pod naciskiem G. Ł. (1), który kazał im złożyć zeznania tejże treści,
  - g. art. 424 § 2 kpk poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku jakie dokładnie okoliczności Sąd brał pod uwagę wymierzając karę oskarżonemu M. S. (1),
  - h. art. 424 § 1 pkt 2 kpk poprzez niewyjaśnienie podstawy prawnej wyroku, a ograniczenie się jedynie do uznania kwalifikacji prawnej wskazanej przez prokuratora za prawidłową i niewymagającą szczegółowego omówienia,
  - i. art. 70 a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii poprzez niezarządzenie zebrania .przez osoby, które na zasadach wskazanych w ustawie uzyskały certyfikat specjalisty terapii uzależnień, informacji na temat używania przez oskarżonego środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych,

2. na zasadzie art. 438 pkt 3 kpk błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający istotny wpływ na jego treść, a wyrażający się w nieuzasadnionym przyjęciu, że:

a. oskarżony M. S. (1) w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uczestniczył w obrocie środkami odurzającymi, podczas gdy zeznania świadków K. M. (2), P. J., M. K. złożone przed Sądem wskazują na to, iż oskarżony takich czynów się nie dopuścił,

b. św. K. M. (2) nie działała w zamiarze pomówienia oskarżonego M. S., ponieważ chciała się na nim w ten sposób zemścić za zerwanie łączącego ich związku i to tylko dlatego, że inni oskarżeni wskazali, że składając obciążające ich zeznania działała ona z chęci ukrywania faktycznego dostawcy heroiny dla G. Ł. (1), którym był J. W., podczas gdy motywy składania przez nią obciążających zeznań należało rozważyć w stosunku do każdego z oskarżonych oddzielnie,

c. oskarżony M. S. (1) uczynił ze sprzedaży narkotyków stałe źródło dochodów, podczas gdy świadkowie przesłuchani w postępowaniu sądowym zeznali, iż M. S. z handlem narkotykami nie miał nic wspólnego,

a nadto z ostrożności procesowej, w przypadku nieuwzględnienia w/w zarzutów, na zasadzie art. 438 pkt 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła także

3. niewspółmierną surowość orzeczonej kary oraz środka karnego w stosunku do ewentualnego stopnia zawinienia oskarżonego w zaistniałych okolicznościach sprawy poprzez naruszenie art. 53 kk.

Obrońca wniosła o

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu w pkt IX, pkt X, pkt XI, XII, XIII aktu oskarżenia czynów,

2. zmianę orzeczenia w części dotyczącej kary orzeczonej w pkt 13 wyroku i orzeczenie jej w wymiarze 6 miesięcy ograniczenia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 2,

ewentualnie o

3. uchylenie w całości zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania,

a w razie nie podzielenia zasadności powyższych wniosków o:

4. zmianę wyroku w części dotyczącej kary łącznej opisanej w pkt 15 i orzeczenie jej w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora, podobnie jak i apelacje obrońców oskarżonych: P. Z. i D. S. (1) były chybione, aczkolwiek okazały się celowe, zaś apelacja oskarżonego M. S. (1) była w części zasadna.

Jeśli chodzi o apelację prokuratora, to sprowadza się ona do kwestionowania ustalenia Sądu Okręgowego, iż oskarżeni nie działali w zorganizowanej grupie przestępczej, a więc tym samym, że oskarżeni P. Z. i D. S. (1) nie zorganizowali takiej grupy, jak i tego, iż żadne z przypisanych im przestępstw „narkotykowych” nie było popełnione w takich warunkach.

Przystępując do ustosunkowania się do tej apelacji należy z całą mocą podkreślić, że sam fakt, iż trzy osoby, które się znają i działają wspólnie i w porozumieniu w popełnieniu kilku przestępstw, nie przesądza o tym, że tworzą oni zorganizowaną grupę przestępczą.

Zorganizowana grupa przestępcza tym różni się od innej grupy (szajki) przestępców, że jest właśnie zorganizowana, a zatem posiada stałą strukturę, a więc jej członkowie pełnią określone funkcje bądź role, zazwyczaj są stałym gronem osób, działającym według ustalonych reguł, mają swoje kierownictwo. Przynależność do takiej grupy wiąże się z utożsamianiem się z nią, poddają się obowiązującej w niej dyscyplinie i wykazują gotowość uczestnictwa w popełnianiu określonego rodzaju przestępstw. Wspólne popełnianie przestępstw przez grupę osób, która nie posiada powyższych cech, nie jest zorganizowaną grupą przestępczą w rozumieniu art. 258 § 1 kk.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy przypomnieć, że oskarżony D. S. (1) będąc tymczasowo aresztowanym przebywał w jednej celi z G. Ł. (1), który już wcześniej handlował heroiną, którą nabywał od J. W. i zaproponował mu, aby po wyjściu na wolność działał wspólnie z nim i jego znajomym P. Z. w obrocie heroiną.

G. Ł. (2) wyraził na to zgodę, gdyż J. W., z którym wcześniej współdziałał odbywał w tym czasie karę pozbawienia wolności.

Ponadto ustalił z D. S. (1), że z uwagi na to, iż będą mu jednorazowo przekazywać od 50 - 100 porcji heroiny, może sobie znaleźć dilerów, którzy będą sprzedawali heroinę bezpośrednio konsumentom, przy czym pozostawili mu w tym zakresie swobodę wyboru. Ustalili z nim jedynie kwotę jaką on musi im zapłacić za jedną porcję heroiny, a mianowicie 11 złotych. Jeśli G. Ł. (1) sprzedawałby heroinę bezpośrednio konsumentom, to jego zysk wynosiłby 4 złote na jednej porcji, ale z uwagi na to, że trudno byłoby mu sprzedawać 100 porcji dziennie, bo taką ilość nabywał od wymienionych tj. gdy nie zastał D. S. (1), narkotyki przekazywał mu P. Z.: znalazł dwie dziewczyny, które od niego nabywały heroinę i sprzedawały bezpośrednio konsumentom. Po zatrzymaniu D. S. (1), G. Ł. (1) ponownie zaczął nabywać heroinę od J. W., którą zbywał innym osobom.

W tym czasie gdy D. S. (1) przebywał w Areszcie Śledczym, udziałem w obrocie heroiną zaczął zajmować się jego brat M. S. (1), a od niego heroinę nabywali między innymi K. M. (2), jej brat K. M. (1) i ich ojciec A. M., którzy sprzedawali ją konsumentom lub dilerom do dalszej odsprzedaży.

Mając na uwadze powyższe, trudno mówić o istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej, zorganizowanej i kierowanej przez D. S. (1) i P. Z.. Nie było wśród biorących udział w obrocie heroiną podporządkowania hierarchicznego, skład personalny grupy zmieniał się, jedne osoby odchodziły inne dochodziły, nie było stałego podziału ról.

Część osób uczestniczących w zbycie heroiną częstokroć była także tym ostatnim ogniwem czyli spełniała również rolę dilerów.

D. S. (1) i P. Z. nie ingerowali w to, kogo nabywający od nich heroinę mają dobrać sobie jako dilerów i za jaką kwotę mają im heroinę sprzedawać. Uczestniczący w obrocie heroiną nie utożsamiali się z grupą, a brali udział w „handlu” narkotykami z tej racji, że w większości dla nich stanowiło to jedyne źródło dochodu.

Reasumując należało uznać ustalenia Sądu orzekającego, co do tego, że oskarżeni nie tworzyli zorganizowanej grupy przestępczej, lecz działali w różnych konfiguracjach osobowych, których skład był zmienny i żadne więzy „organizacyjne” ich nie łączyły, za trafne i wbrew twierdzeniom autora omawianej apelacji ujawnione w toku przewodu sądowego dowody nie wskazywały na to, że było tak, jak przyjęto w akcie oskarżenia.

Wprawdzie Sąd Okręgowy na s. 63 – 64 uzasadnienia wspominał o istnieniu dwóch grup, które tworzyli, jedną oskarżeni P. Z., D. S. (1) i G. Ł. (1), a drugą M. S. (1), A. M. i K. M. (1), ale miał na uwadze to, że w takich układach personalnych współdziałali z sobą, jako „szajki”, a nie zorganizowane grupy przestępcze w rozumieniu art. 258 § 1 kk.

Jak na wstępie zaznaczono, apelacja oskarżyciela publicznego okazała się celową, a to z przyczyny, o której będzie w dalszej części uzasadnienia, przy omawianiu i ustosunkowywaniu się do apelacji obrońców. W tym miejscu należy jedynie zaznaczyć, że zaskarżenie wyroku na niekorzyść w zakresie dotyczącym oskarżonych A. M. i K. M. (1), pozwoliło

Sądowi odwoławczemu, z uwagi na treść art. 434 § 2 kpk dokonać modyfikacji wyroku na korzyść wyżej wymienionych oskarżonych, mimo, że nie zostały wniesione apelacje na ich korzyść.

Jeśli chodzi o apelację obrońcy oskarżonego P. Z., to jak już na wstępie zaznaczono była ona niezasadną, ale okazała się celową.

Obrońca podniósł zarzut zarówno błędu w ustaleniach faktycznych, jak i obraży przepisów procesowych, która miała mieć wpływ na treść wyroku, a konkretnie art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk, to w istocie kwestionuje on prawidłowość poczynionych ustaleń, bo ich nietrafność miała być spowodowana naruszeniem wskazanych przepisów.

Ponadto zarzucił naruszenie przepisu art. 424 § 1 kpk poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku jakie dokładnie fakty uznał za udowodnione i na jakich dowodach oparł się czyniąc takie, a nie inne ustalenia i dlatego odrzucił inne dowody.

Jeśli chodzi o obrazę przepisu art. 4 kpk, który formułuje ogólną zasadę procesową – zasadę obiektywizmu, to wskazanie jedynie na obrazę tego przepisu, bez przytoczenia innych, konkretnych przepisów służących realizacji powyższej reguły, a które miały być naruszone, nie może być podstawą żadnego środka odwoławczego.

Tymczasem autor omawianej apelacji nie wskazał jakie przepisy, które stanowią gwarancję przestrzegania zasady obiektywizmu, zostały naruszone.

Również chybiony był zarzut obraży przepisów art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk. Przede wszystkim należy zaznaczyć, że nie można równocześnie podnosić zarzutu naruszenia przepisu art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk, a to dlatego, że o obrazie pierwszego z wymienionych przepisów można mówić dopiero wtedy, gdy mimo przeprowadzenia postępowania dowodowego w sposób wyczerpujący i poddania ujawnionych na rozprawie dowodów ocenie zgodnie z regułami wskazanymi w art. 7 kpk, pozostaną nadal wątpliwości, które nie zostały rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego. Natomiast jeśli z materiału dowodowego wynikają różne wersje przebiegu zdarzenia, to nie jest to równoznaczne z istnieniem niedających się usunąć wątpliwości w rozumieniu art. 5 § 2 kpk, bo w takim wypadku zastosowanie ma reguła wyrażona w art. 7 kpk – zasada swobodnej oceny dowodów. Sąd orzekający nie może bowiem uchylić się od oceny ujawnionych dowodów, nawet wówczas gdy za wiarygodnością innej względnie innych wersji przemawiają także inne dowody, bo nie można interpretować art. 5 § 2 kpk jako powinności czynienia ustaleń w oparciu o dowody najbardziej korzystne dla oskarżonego.

W przypadku obraży art. 7 kpk, ma ona miejsce wtedy, gdy Sąd meriti dokona oceny ujawnionych dowodów w sposób dowolny, a konkretnie wbrew wskazaniom wiedzy lub sprzecznie z zasadami doświadczenia życiowego względnie z ujawnionych dowodów wyciągnie wnioski, które kłócą się z regułami logicznego rozumowania.

Apelujący, który podnosi zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, będącego następstwem naruszenia przepisu art. 7 kpk, musi dokładnie wskazać, które z dowodów zostały ocenione w sposób dowolny. Dokonanie wybiórczej oceny dowodów i poczynienie w oparciu o nie własnych ustaleń, przez autora apelacji, nie czyni zadość powyższemu wymogom.

Sąd Okręgowy czyniąc ustalenia w zakresie sprawstwa oskarżonego P. Z. w jego uczestnictwie w obrocie heroiną, oparł się na wyjaśnieniach złożonych w toku śledztwa przez współoskarżonego G. Ł. (1), które ten złożył będąc przesłuchiwanym w dniu 22 października 2007 roku (k.644 – 650 akt). Przez cały tok postępowania przygotowawczego, w tym również na posiedzeniu Sądu Rejonowego w przedmiocie zastosowania wobec niego aresztu tymczasowego, konsekwentnie swoje wyjaśnienia podtrzymywał. Sąd Okręgowy wyjaśnienia jego na rozprawie odczytał (k. 3325 akt), gdyż G. Ł. (1) w dniu 8 września 2009 roku jeszcze przed złożeniem wyjaśnień na rozprawie, zmarł).

Sąd orzekający swoje stanowisko odnośnie tego dlaczego wyjaśnienia oskarżonego G. Ł. (1) uznał za wiarygodne, uzasadnił, wbrew twierdzeniom apelującego, w sposób logiczny i przekonujący. Nie można zapominać, że G. Ł.

(1) pomawiając oskarżonego P. Z. jednocześnie obciążał siebie, gdyż te ilości heroiny jakie miał otrzymywać od tego oskarżonego i oskarżonego D. S. (1) sprzedawał bezpośrednio konsumentom bądź dilerom. Z jego wyjaśnień wynikało, że P. Z. i D. S. (1) byli współnikami, zresztą od lutego 2007 roku, według wyjaśnień G. Ł. (1), wymienieni oskarżeni wynajmowali wspólnie mieszkanie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd I instancji przyjął, że oskarżony P. Z. działał wspólnie i w porozumieniu z D. S. (1) stad przy wyliczaniu ilości porcji heroiny, w obrocie której uczestniczył, zsumował ilości, które nabywał od nich G. Ł. (1). Ten ostatni wyjaśniając powiedział, że wskazane przez niego dziewczyny, które były dilerkami, sprzedawały dziennie po co najmniej 50 porcji każda, przeto mnożąc tą ilość tj. 100 porcji przez ilość dni (81) uzyskujemy 8.100 porcji.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego ilość porcji jaką ustalił Sąd meriti znajduje odbicie w wyjaśnieniach G. Ł. (1). Nie można natomiast zgodzić się z wielkością korzyści majątkowej jaką miał według ustaleń Sądu orzekającego osiągnąć oskarżony P. Z..

Jak wynikało z wyjaśnień oskarżonego G. Ł. (1), on płacił za jedną porcję nabywaną od oskarżonego P. Z. lub D. S. (1) po 11 złotych.

W tej sytuacji nie można przyjmować, że kwota uzyskana przez wyżej wymienionych oskarżonych wynosiła 15 złotych za porcję, jak to wyliczył Sąd Okręgowy, gdyż taką kwotę uzyskiwał diler sprzedający porcję heroiny konsumentowi. Tak więc 8.100 porcji należało wymnożyć przez 11 złotych, co daje łączną kwotę 89.100 złotych. Pamiętać jednak należy o tym, że jeśli dwie osoby działają wspólnie i w porozumieniu, to każdy z nich osiąga korzyść majątkową w określonej części, a jeśli tego nie da się dokładnie ustalić, to przyjmuje się, że osiągnęli ją w częściach równych. W przypadku oskarżonych P. Z. i D. S. (1) nie dałoby się ustalić w jakich częściach podzielili się uzyskaną wspólnie korzyścią, stad należało przyjąć, że po połowie to jest po 44.550 złotych, w takiej kwocie należało orzec przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z przypisanego P. Z. przestępstwa. W przypadku przyjęcia całej równowartości korzyści majątkowej z przestępstwa, od każdego ze współsprawców, stanowiłoby to łącznie krotność faktycznie osiągniętej korzyści majątkowej z popełnionego przez nich przestępstwa.

Sąd Apelacyjny nie znalazł również podstaw do zmiany kary orzeczonej wobec oskarżonego P. Z..

Wprawdzie należy zgodzić się z autorem omawianej apelacji, że uzasadnienie Sądu Okręgowego w zakresie wymiaru kar wobec oskarżonych jest dalekie od doskonałości, jeśli choćby z tego powodu, że bardzo lakonicznie „zbiorczo” wskazuje na okoliczności obciążające jakie miał przy wymiarze kar wobec oskarżonych, bez ich indywidualizacji, to jednak nie uniemożliwiało to Sądowi odwoławczemu oceny współwinności orzeczonych kar wobec poszczególnych oskarżonych.

Należy pamiętać, że przestępstwo, które zostało przypisane oskarżonemu P. Z. zagrożone było (na czas jego popełnienia) karą pozbawienia wolności od 1 roku do 12 lat, a więc wymierzona mu została kara, która nie odbiega aż tak bardzo od minimalnego ustawowego zagrożenia, a pamiętać należy, że był on już wcześniej karany pięciokrotnie i we wszystkich przypadkach były to przestępstwa umyślne, a przede wszystkim nie można zapominać tego, że został skazany za popełnione przestępstwa w warunkach art. 65 § 1 kk, co obliguje sąd do obostrzenia kary. W końcu należy podkreślić, że ilość porcji w obrocie, którymi uczestniczył, była bardzo duża, a był to przecież „twardy” narkotyk.

W końcu, w stosunku do tego oskarżonego, trudno jest dopatrzeć się jakiegokolwiek okoliczności łagodzącej.

Reasumując powyższe, trudno karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności uznać za rażąco surową, a co więcej, można o niej powiedzieć, że jawi się ona jako bardzo umiarkowana.

Jeśli chodzi o apelację obrońcy oskarżonego D. S. (1), to również ona, jak wyżej zauważono była niezasadną, ale okazała się celową. Te wszystkie uwagi i wywody jakie zostały poczynione przy omawianiu i ustosunkowywaniu się do apelacji obrońcy oskarżonego P. S. (3) odnoszą się do przedmiotowej apelacji, w odniesieniu do zarzutów obrazy przepisów procesowych, a konkretnie art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk.

Ponadto należy zaznaczyć, że Kodeks postępowania karnego nie zawiera w ogóle żadnych dyrektyw, które nakazywałyby określone ustosunkowanie się do konkretnych dowodów, jak również przepisy te nie wprowadzają różnic do wartości dowodowej poszczególnych rodzajów dowodów. Nie daje on też prymatu dowodom osobowym złożonym przed sądem nad tymi dowodami, które były składane w toku postępowania przygotowawczego, zresztą również i odwrotnie, gdyż o wartości dowodu nie decyduje stadium postępowania w jakim został on złożony, ale jego treść konfrontowana z innymi dowodami. Tak więc przekonanie Sądu pierwszoinstancyjnego o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 kpk, wtedy gdy jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy, całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego oraz jest wyczerpująco i logicznie z uwzględnieniem wiedzy i doświadczenia życiowego uargumentowane w uzasadnieniu wyroku. Sąd Okręgowy tym wymogom w pełni sprostał.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w przypadku oskarżonego D. S. (1) Sąd Okręgowy poczynił ustalenia w zakresie jego sprawstwa w udziale w obrocie heroiną głównie w oparciu o wyjaśnienia G. Ł. (1) złożone w toku śledztwa (k. 644-650 akt), które konsekwentnie podtrzymywał przez cały tok postępowania przygotowawczego oraz wyjaśnienia składane także w toku postępowania przygotowawczego przez K. M. (2). Wprawdzie będąc przesłuchaną w charakterze świadka, ta druga nie podtrzymała swoich wyjaśnień ze śledztwa, wskazując przyczyny odwołania swoich wyjaśnień, które jednak Sąd Okręgowy odrzucił, a swoje stanowisko w tej kwestii uzasadnił w sposób przekonujący. Należy zaznaczyć, że autor apelacji zarzucając dowolność w ocenie dowodów i w następstwie tego błędność ustaleń faktycznych, aby uczynić złożony środek odwoławczy skutecznym musi wykazać w czym konkretnie przejawiało się przekroczenie przez sąd meriti, dokonujący oceny ujawnionych przed sądem dowodów, granicy określonej przez przepis art. 7 kpk tj., które dowody zostały ocenione wbrew wskazaniom wiedzy, a które sprzecznie z zasadami doświadczenia życiowego, zaś obrońca oskarżonego D. S. (1) tego nie uczynił.

Dokonanie wybiórczej oceny dowodów i poczynienie w oparciu o nie własnych ustaleń, jak to jest w przypadku autor omawianej apelacji nie czyni zadość powyższym wymogom, stąd zarzuty obraży art. 7 kpk i błędu w ustaleniach faktycznych nie mogły być skuteczne.

Podobnie w przypadku popełnienia przez oskarżonego D. S. (1) przestępstwa określonego w art. 245 kk. K. M. (2) również odwołała przed sądem swoje wyjaśnienia składane w toku śledztwa i Sąd orzekający uznał podawane przez nią przyczyny odwołania wyjaśnień za niezasługujące na uwzględnienie, a zdaniem Sądu Apelacyjnego swoje stanowisko w tym względzie uargumentował w sposób logiczny i wyczerpujący.

Jak już wyżej napisano sąd meriti w ramach swojej dyskrecjonalnej wiedzy może jedne dowody uznać za zasługujące na wiarę, a innym nie nadać tego przymiotu, byle ta ocena mieściła się w granicach określonych przez przepis art. 7 kpk, a swoje stanowisko uzasadni w sposób logiczny i przekonujący, a temu Sąd Okręgowy sprostał.

Jeśli chodzi o ilość porcji heroiny w obrocie której tenże oskarżony uczestniczył, ustalenia Sądu pierwszoinstancyjnego nie budzą wątpliwości.

Natomiast podobnie jak w przypadku oskarżonego P. Z., Sąd meriti nieprawidłowo ustalił wielkość korzyści majątkowej jaką osiągnął oskarżony D. S. (1) z przestępstwa przypisanego mu w pkt 5, a to z przyczyn, o których napisano wyżej przy omawianiu i ustosunkowywaniu się do apelacji obrońcy oskarżonego P. Z..

Jak napisano wyżej, zbywając 8.100 porcji heroiny G. Ł. (1), P. Z. i D. S. (1) osiągnęli łącznie korzyść 89.100 złotych, czyli licząc po połowie to jest 44.550 złotych, przy czym oskarżony D. S. (1) przekazał jeszcze w lipcu 2007 roku G. Ł. (1) do dalszej odsprzedaży 200 porcji heroiny, za którą zapłacił D. S. (1) po 13 złotych za porcję, a więc łącznie 2.600 złotych. Tą ostatnią kwotę należało dodać do 44.500 złotych co daje sumę 47.100 złotych.

Mając na uwadze powyższe, należało zmodyfikować wyrok w pkt 6 przez obniżenie wielkości przepadku korzyści majątkowej osiągniętej przez oskarżonego D. S. (1) z ciągu dwóch popełnionych przestępstw przypisanych mu w pkt 5 wyroku.

Sąd Apelacyjny podobnie jak w przypadku oskarżonego P. Z. nie znalazł podstaw do obniżania kar jednostkowych jak i kary łącznej orzeczonych wobec oskarżonego D. S. (1).

Mając na uwadze rodzaj i ilość narkotyku w obrocie którym brał udział, pamiętając przy tym o jego wielokrotnej karalności (był karany 9 razy) w tym także z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, oraz uwzględniając, że czynów tych dopuścił się w warunkach art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk, a więc były aż dwie podstawy do obostrzenia kary za ciąg przestępstw, to kara orzeczona za ten ciąg przestępstw, z całą pewnością nie jest surową, a tym bardziej rażąco surową, a tylko wtedy można byłoby orzeczoną karę obniżyć.

Jeśli się zważy, że kara orzeczona za przestępstwo określone w art. 245 kk była zbliżona do dolnego progu zagrożenia ustawowego, a kara łączna niewiele odbiegała od zastosowania pełnej zasady absorpcji, to również brak było podstaw do modyfikacji tych kar.

Jeśli chodzi o apelację obrońcy oskarżonego M. S. (1), to jak wyżej napisano, zasługiwała na uwzględnienie jedynie w części.

Mając na uwadze to, że autor omawianej apelacji podniósł zarzuty obrazy przepisów procesowych, która miała mieć wpływ na treść wyroku, wskazując na te same przepisy co obrońcy – autorzy dwóch wyżej omówionych apelacji, a mianowicie art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk, przeto te wszystkie uwagi i wywody, które zostały poczynione wyżej, w całości odnoszą się także do przedmiotowej apelacji.

Jeśli chodzi o przestępstwa polegające na udziale tego oskarżonego w obrocie heroiną, to Sąd Okręgowy poczynił te ustalenia w oparciu o szereg dowodów, a mianowicie wyjaśniał o tym w toku postępowania przygotowawczego G. Ł. (1) (k.660-664 i k.905-910 akt). Z jego wyjaśnień wynikało, że od oskarżonego M. S. (1) heroinę nabywali do dalszej odsprzedaży A. M. i K. M. (1) i w swoich wyjaśnieniach, jak już wyżej napisano, był konsekwentny.

Mówiła o tym również w toku śledztwa K. M. (2) i co do tego była konsekwentna przez cały tok postępowania przygotowawczego. Z jej wyjaśnień wynikało, że heroinę nabywali od oskarżonego M. S. (1) w celu dalszej odsprzedaży zarówno jej ojciec – A. M. jak i brat – K. M. (1), a także ona. Wprawdzie ona przed sądem odwołała swoje wyjaśnienia o czym napisano już wyżej, ale Sąd Okręgowy nie podzielił podawanych przez nią powodów zmiany pierwotnej wersji, przy czym uargumentował swoje stanowisko w sposób logiczny i przekonywujący.

W toku postępowania przygotowawczego również A. C. zeznał, że nabywał heroinę od M. S. (1), przy czym w marcu 2007 roku kupił 320 porcji płacąc po 12 złotych za jedną porcję, którą następnie sprzedawał konsumentom zarabiając na tym 3 złote na jednej porcji. Z zeznań jego wynikało również, że nabywał heroinę w celu dalszej jej odsprzedaży od A. M., który powiedział mu, że ma ją od M. S. (1), przy czym nabył w marcu 2007 roku od A. M. 400 porcji, a kupując heroinę, za porcję płacił 13,50 zł, dlatego później kupował bezpośrednio od M. S. (1). Również on w toku całego śledztwa był konsekwentny i dopiero przed sądem odwołał swoje zeznania podając podobne przyczyny zmiany pierwotnej wersji, jakie podała K. M. (2) i również w jego przypadku powodów zmiany zeznań Sąd Okręgowy nie uznał za zasługujące na uwzględnienie i uargumentował swoje stanowisko w tym względzie w sposób przekonujący.

Również w toku śledztwa świadek K. K. zeznał, że latem 2007 r. otrzymał od M. S. (1) 0,2 grama amfetaminy (k.1414-1416 akt), zaś przed sądem wycofał się z tego twierdząc, że M. S. (1) nie zna. W tym przypadku również Sąd Okręgowy uznał za wiarygodne zeznania tego świadka złożone w toku postępowania przygotowawczego i swoje stanowisko przekonująco uzasadnił.

Autor omawianej apelacji podniósł również zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, który miał być następstwem dowolności w ocenie wskazanych dowodów, a mianowicie zdaniem apelującego niezasadnie Sąd Okręgowy nie podzielił zeznań składanych w toku przewodu sądowego przez K. M. (2), A. C. i K. K., uznając je za niewiarygodne, a dał wiarę ich zeznaniom złożonym w toku śledztwa. Zarzut ten nie mógł być także skuteczny bo apelujący nie wykazał

w czym przejawiała się owa dowolność w ocenie, tzn. czy ocena ta była wbrew wskazaniom wiedzy, czy była sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego czy ewentualnie kłóciła się z prawidłami logicznego rozumowania.

Dokonanie wybiórczej oceny dowodów przez autora apelacji i poczynienie w oparciu o nie własnych ustaleń, jak już wyżej napisano przy ustosunkowywaniu się do apelacji pozostałych obrońców, nie może czynić zarzutów obrazy art. 7 kpk i mającego z niej wynikać błędu w ustaleniach faktycznych skutecznymi. Kończąc omawianie tej kwestii należy podkreślić, że Sąd orzekający, wbrew temu co twierdzi autor omawianej apelacji, przy dokonywaniu ustaleń nie „opiera się” na wszystkich ujawnionych na rozprawie dowodach. Wszystkie dowody są jedynie poddawane ocenie w sposób wskazany w art. 7 kpk, zaś podstawę ustaleń stanowią tylko te dowody, którym Sąd meriti nadał przymiot wiarygodności.

Jak już wcześniej napisano przedmiotowa apelacja była w części zasadna.

Autor omawianej apelacji zakwestionował wprawdzie wielkość orzeczonego przypadku uzyskanych korzyści majątkowych przez tego oskarżonego, a wynikającego z jego udziału w obrocie heroiną, to jednak nie wskazał w jakiej ewentualnie wielkości winien być ten środek orzeczonej.

Jak już zaznaczono przy ustosunkowywaniu się do apelacji obrońcy oskarżonego P. Z., osoby które biorą udział w obrocie narkotykami i nie są dilerami, którzy udzielają odpłatnie narkotyki konsumentom, nigdy nie zbywają narkotyków za kwotę jaką uzyskują dilerzy i jest rzeczą oczywistą, że odbiorca hurtowy płaci niższą kwotę, aby na tym również zarobić, sprzedając narkotyki dilerom.

Tak również było w przypadku oskarżonego M. S. (1).

Jak wynikało z wyjaśnień A. C. nabywając narkotyki bezpośrednio od oskarżonego M. S. (1) płacił za porcję 12 złotych, a gdy kupował je od oskarżonego A. M. zarabiał na tym tylko 1,50 zł na jednej porcji czyli płacił 13,50, a z jego zeznań wynikało, że A. M. kupował heroinę od M. S. (1) i zapewne płacił 12 zł za porcję, bo tyle płacił A. C. nabywając ją od tego ostatniego.

Podobnie zapewne płacił K. M. (1) nabywając heroinę od oskarżonego M. S. (1). Jedynie K. M. (2), jak wynikało z jej wyjaśnień płaciła M. S. (1) za porcję 11 złotych.

Tak więc oskarżony M. S. (1) osiągnął korzyść majątkową w łącznej kwocie 24.516 złotych (320 porcji x 12 złotych = 3.840 złotych od A. C.; 300 porcji x 11 złotych = 3.300 zł od K. M. (2); 1.048 porcji x 12 zł = 12.576 zł od K. M. (1) i 400 porcji x 12 zł = 4.800 zł od A. M.).

Mając to na uwadze należało zmienić orzeczenie zawarte w pkt 10 wyroku przez obniżenie wielkości przypadku równowartości osiągniętej korzyści majątkowej z udziału w obrocie heroiną oskarżonego M. S. (1), do kwoty 24.516 złotych.

Niezasadny był także zarzut obrazy art. 70a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29 lipca 2005 roku. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu, sąd zarządza zebranie przez określone w tym przepisie osoby informacji na temat używania przez oskarżonego środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że oskarżony jest osobą uzależnioną. Tymczasem jak wynika z opinii sądowo – psychiatrycznej dotyczącej oskarżonego M. S. (1) (k.1356-1359 akt) zażywał on amfetaminę tylko sporadycznie, nie jest osobą uzależnioną od środków odurzających lub substancji psychotropowych.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy nie był zobligowany do takiego działania.

Sąd Apelacyjny nie podzielił również zarzutu rażącej surowości orzeczonych kar jednostkowych i kary łącznej.

Niewątpliwie należy zgodzić się z apelującym, że uzasadnienie wymiaru kar orzeczonych wobec tego oskarżonego zresztą jak i wobec innych oskarżonych, o czym napisano już wyżej ustosunkowując się do apelacji pozostałych

obrońców, jest nad wyraz skąpe i ogólnikowe, a największym niedostatkiem jest to, że Sąd orzekający odniósł się zbiorczo do wszystkich oskarżonych, bez indywidualizowania okoliczności obciążających i łagodzących (jeśli takowe w stosunku do poszczególnych oskarżonych były). Jednakże ten mankament nie stanowił przeszkody ku temu, by Sąd Apelacyjny nie mógł dokonać oceny współmierności kar orzeczonych wobec poszczególnych oskarżonych.

Jeśli się zważy na to, że oskarżony M. S. (1) był wcześniej wielokrotnie karany, przy czym wszystkie przestępstwa jakich się dopuścił były umyślnymi, w tym trzykrotnie były to rozboje, a ponadto w przypadku przestępstwa udziału w obrocie narkotykami należy pamiętać, że było to ponad 2.000 porcji i to „twardego” narkotyku jakim jest heroina, to orzeczenie wobec niego kary za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z całą pewnością nie są surowymi, a tym bardziej rażąco surowymi, a tylko wtedy Sąd odwoławczy mógłby zmodyfikować wyrok w zakresie kar. Również w przypadku kary orzeczonej za przestępstwo z art. 178 § 1 kk, nie była ona rażąco surową, jeśli się zważy, że był on już karany za tego rodzaju przestępstwo.

W końcu jeśli chodzi o karę łączną Sąd Okręgowy zastosował zasadę aspiracji i jest to w pełni uzasadnione jeśli zważy się, że nie wszystkie przestępstwa przypisane oskarżonemu M. S. (3) były tego samego rodzaju.

Niezależnie od zarzutów podniesionych w przedmiotowej apelacji, Sąd Apelacyjny dostrzegł potrzebę zmiany kwalifikacji prawnej zachowań oskarżonego polegających na udziale oskarżonego M. S. (1) w obrocie heroiną.

Z utrwalonego i jednolitego orzecznictwa zarówno Sądu Najwyższego jak i sądów powszechnych wynika, że przedmiotom ochrony przepisów art. 58, art. 59, a także art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29 lipca 2005 roku nie jest życie i zdrowie innej osoby, a więc dobra ściśle osobiste, lecz zdrowie społeczne (publiczne) w aspekcie zapobiegania zjawiskom narkomanii. O godzeniu w zdrowie określonej osoby, która nabyła środek odurzający lub substancję psychotropową możnaby mówić wtedy, gdyby zaistniał taki skutek na zdrowiu tej osoby, co pociągałoby potrzebę przyjęcia kwalifikacji kumulatywnej (art. 11 § 2 kk).

W tej sytuacji mając na uwadze treść definicji zawartej w art. 12 kk, a więc zaistnienie dwóch lub większej ilości zachowań podjętych zostało przez sprawcę w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zaś odstępy czasowe między nimi były krótkie, to całość jego zachowań stanowi jeden czyn ciągły. W przypadku oskarżonego M. S. (1) niewątpliwie wszystkie te przesłanki były spełnione, a jak wyżej zaznaczono, swoim zachowaniem nie godził w dobra ściśle osobiste osób, którym sprzedawał narkotyki w celu dalszej ich odsprzedaży, przeto należało zmienić kwalifikację prawną przypisanych temu oskarżonemu zachowań w pkt 9 wyroku uznając, że stanowiły one jeden czyn ciągły (art. 12 kk), a nie jak przyjął Sąd Okręgowy ciąg przestępstw.

Ponadto Sąd Apelacyjny w pkt 14 uzupełnił kwalifikację prawną orzeczonego środka karnego przez dodanie art. 43 § 1 kk, w którym wskazany jest okres na jaki można orzec zakaz prowadzenia pojazdów.

Jak na wstępie zaznaczono, a mianowicie, że apelacja prokuratora okazała się celową, a to dlatego, że zaskarżając wyrok na niekorzyść oskarżonych A. M. i K. M. (1) (ich obrońcy wyroku nie zaskarżyli), pozwoliło to Sądowi Apelacyjnemu na zmianę na korzyść kwalifikacji prawnej przypisanych tym oskarżonym zachowań i tak wobec oskarżonego A. M. w pkt. 19, a wobec oskarżonego K. M. (1) w pkt. 22, przez uznanie tych zachowań jako czyny ciągłe, a nie jak ustalił Sąd Okręgowy jako ciągi przestępstw. Sąd Apelacyjny dokonał w obu tych przypadkach zmiany kwalifikacji prawnych z takich samych przyczyn jak uczynił to w stosunku do oskarżonego M. S. (1) w pkt. 9 wyroku.

Ponadto w przypadku oskarżonego A. M. mając na uwadze to, że przestępstwa przypisane mu w pkt 16 (z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk) i w pkt. 19 (z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk) są tego samego rodzaju, a odstęp czasowy jest krótki (około 2 miesięcy) obniżył wielkość orzeczonej wobec niego kary łącznej pozbawienia wolności do 2 lat, uznając, że wymierzenie jej w rozmiarze zbliżonym do zasady kumulacji było karą rażąco surową.

Należy również zauważyć, że Sąd Okręgowy, zapewne przez przeoczenie nie orzekł wobec oskarżonego K. M. (1) środka karnego określonego w art. 45 § 1 kk, ale oskarżyciel publiczny nie zaskarżył wyroku w tym zakresie, stad nie można było wyroku w tej części „uzupełnić”.

Ponadto niezależnie od apelacji Sąd Apelacyjny wyeliminował w przypadku oskarżonego P. Z. z podstawy wymiaru kary art. 12 kk, gdyż jest to zbędne, bo nie obliuguje sądu do zaostrzenia kary.

W stosunku do oskarżonego D. S. (1) także z podstawy wymiaru kary w pkt 4 i 5 wyeliminował art. 64 § 1 kk, gdyż przy wymiarze kary Sąd orzekający nie „wykroczył” poza górną granicą zagrożenia ustawowego oraz art. 12 kk w pkt 5, a to z takich samych przyczyn jak w przypadku oskarżonego P. Z.. Ponadto w przypadku tego oskarżonego z podstawy orzeczenia kary łącznej wyeliminował art. 91 § 2 kk, a to z racji zmiany kwalifikacji prawnej w pkt 9 oraz wyeliminował § 1 art. 85 kk, gdyż przepis ten nie ma paragrafów.

Również podobnych korekt dokonał w stosunku do oskarżonego A. M., a mianowicie wyeliminował w pkt. 16 z podstawy wymiaru kary art. 12 kk i art. 64 § 1 kk i to z przyczyn, o których napisano jak wyżej.

Mając na uwadze całość powyższego Sąd Apelacyjny w oparciu o treść przepisów art. 437 § 1 i 2 kpk, art. 434 § 2 kpk, art. 455 kpk, art. 636 § 1 i 2 kpk oraz art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk, a nadto § 14 ust. 2 pkt 5 § 19 pkt 1 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (. . .) orzekł jak w wyroku.

Ewa Wieczorkiewicz Hanna Grądzielewska Janusz Szrama

N.M)